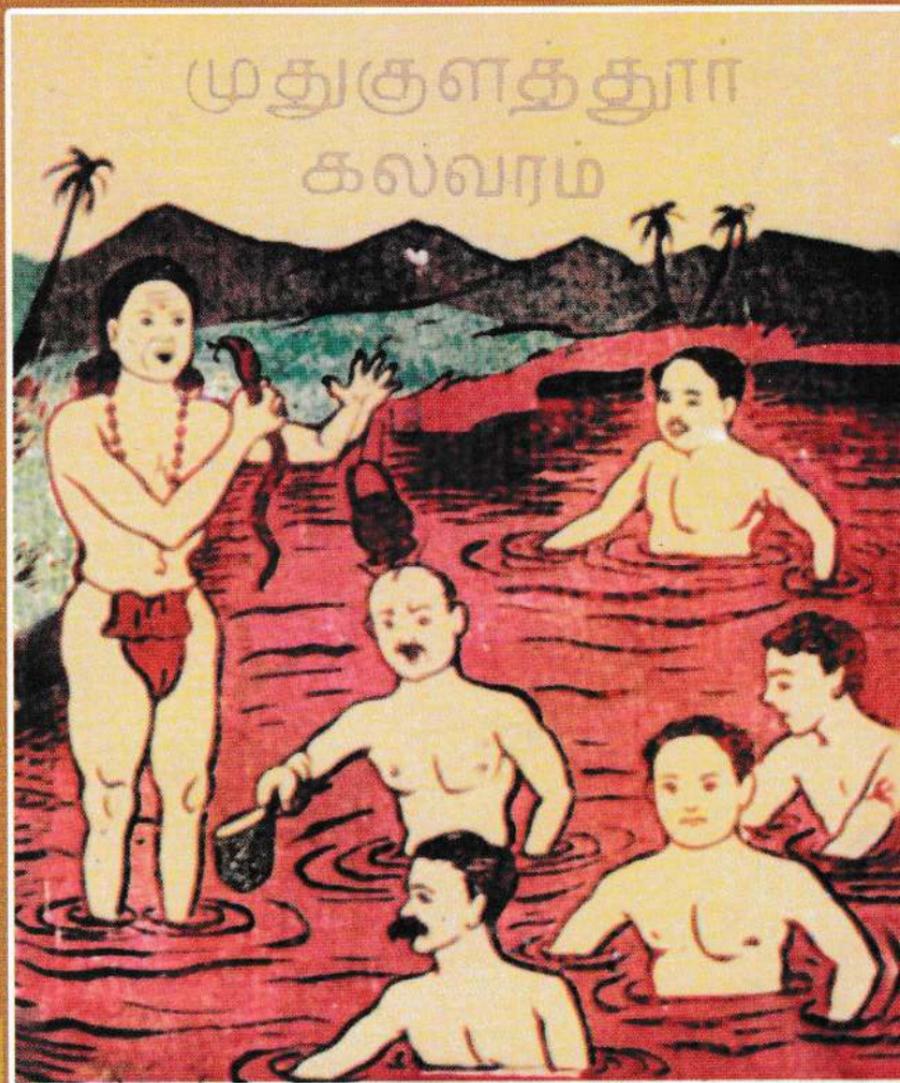

முதுகுளத்தூர் கலவரம்

தினகரன்

முதுகுளத்தூர் கலவரம்

'தினகரன்' பத்திரிகை ஆசிரியரும்
பன்னூல் ஆசிரியருமான
தினகரன் எழுதியது

தொகுப்பும் பதிப்பும்
கா. இளம்பரிதி

முதுகுளத்தூர் கலவரம்

கட்டுரைகள்
தினகரன்©

முதல் பதிப்பு : ஜனவரி 1958

இரண்டாம் பதிப்பு : டிசம்பர் 2006 (வெண்மணி நாள் நினைவு)

120 பக்கங்கள் டெமி சைஸ்

படிகள் : 1000

வெளியிட்டோர்

யாழ் மை

134, மூன்றாம் தளம், தம்புசெட்டித் தெரு,

பாரிமுனை, சென்னை - 600 001.

அச்சு : யூனியன் பைண்டர்ஸ் & பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 14.

ரூ. 70

Mudukulathur Kalavaram

Essays

Dhinakaran©

First Edition : January 1958

Second Edition : December 2006

120 Pages Demy Size

No. Of Copies : 1000

Published by

YAZH INK

134, Third Floor, Thambu Chetty Street,

Parrys Corner, Chennai - 600001.

Printed by : Union Binders & Printers, Chennai - 14

Rs. 70

அறிமுகம்

'பாயிர மல்லது பனுவலன்றே' என்னும் இலக்கணம் இந் நூலைக் கட்டுப்படுத்தாது. எல்லா விஷயங்களிலும் முதுகுளத்தூர் தொகுதியே ஒரு விதிவிலக்கு. பூக்கடைக்கும், சாக்கடைக்கும் விளம்பரம் எதுக்கு? உலகம் முழுதும் வீசும் வீச்சம் ஒன்று போதாதா அது என்ன எவ்விடம் என்று சொல்ல?

காரக்கைத் திறந்தால்தான் அத்தரின் வாசம் மூக்குக்கு வரும். எதையும் திறக்காமலே இதன் வீச்சம் மண்டையிலேறும்.

தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாயிருக்கும்; சமீபத்திற் போய்ப் பார்த்தால் எரிச்சலாயிருக்கும். நான் முதுகுளத்தூர் விஷயத்தைக் கிட்ட இருந்து பார்க்கிறேன், மற்றவர்கள் எட்ட இருந்து பார்க்கிறார்கள்; என்னென்னமோ சொல்லுகிறார்கள். நான் என்ன சொல்லுவேன் என்று நீங்கள் புத்தகத்தை விலைகொடுத்து வாங்குவதன் முன்னமேயே நினைத்திருப்பீர்கள். அது அநேகமாய் அப்படியேயிருக்கும். ஆனால் எவ்விதம் சொல்லுகிறேன் என்பதை நிச்சயமாய் உங்களால் நினைக்கவே முடியாது. அது ஒன்றே மற்றவர்கள் இவ்விஷயத்தில் தலையிடுவதற்கும் நான் தலையிடுவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

என் தானை எல்லாருக்குந் தெரியும்; இந்த ஆளை அநேகருக்குத் தெரியாது. கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் ஊடே ஒருவருக்கொருவர் புரியாத சில விஷயங்களைத் தெரிவிக்கவருங் குழந்தையைப்போல, இந்நூல் என்னை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்து மென்று நம்புகிறேன். தாளின் பெயரும் ஆளின் பெயரும் ஒன்றாயிருப்பதே ஒரு விந்தை. என் பெயரும் தினகரன்; என் பத்திரிகையின் பெயரும் தினகரன். புனை பெயரல்ல, உண்மைப் பெயர். இப் புதுமுறையை இதுவரை எவரும் கையாளவில்லை. ஆளையுந் தாளையும் பிரித்துச் சொல்லுவது ஆரம்பத்திற் சிறிது குழப்பமாயிருந்தாலும் பழகப் பழகச் சரியாய்ப் போய்விடும்.

வணக்கம்.

10.1.1958

மதுரை

தினகரன்

'தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக தங்களுடைய சொந்த உற்றார் உறவினர்களையும் எதிர்த்து நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கிப் போராட சாதி இந்துக்கள் சித்தமாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பது நிரூபிக்கப்படும் வரை அவர்களது நேர்மை குறித்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனநிறைவு அடைய மாட்டார்கள்.'

- அம்பேத்கர்

பதிப்புரை

செப்டம்பர் - 11 (9/11)ஐ அனைத்துலக மக்களும் இரட்டைக் கோபுரங்கள் தகர்க்கப்பட்ட நினைவு நாளாக மட்டுமே கவனப் படுத்த வேண்டுமென அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் விரும்புகிறது. ஆனால் இரண்டு லட்சம் மக்களை அணுகுண்டு வீசி கொன்றழித்த ஹிரோஷிமா நினைவு நாளை (ஆகஸ்டு 6) 'நண்பர்கள் தினம்' என பெயர் சூட்டி தன்மீதான உலக மக்களின் பெருங்கோபத்தை திசைதிருப்ப முயல்கிறது. இது முரண் நகை அல்ல. ஆதிக்க வெறி கொண்ட எவனொருவனின் கொடுங்கனவிலிருந்தும் முகிழ்க்கும் (அ)நியாய உணர்வு. இதனை எதிர்கொள்ளும் மாற்றுக் கனவுகளோடு, விடுதலை வேட்கையும் சுதந்திர தாகமும் பீறிட உலகின் பல்வேறு சமூகங்களும் மக்களும் தேசங்களும் தத்தமது பலநூறு ஆண்டுகளின் வரலாற்றில் தம் நினைவுகளுக்கான நிகழ்வுகளை வரலாற்றுண்மைகளாகக் கொண்டிருக்கின்றனர் - வெறும் நினைவு நாட்களாக அல்ல.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கான காந்தியின் சத்தியாகிரக அரசியல் வழிமுறை ஊன்றப்பட்ட நூற்றாண்டு (1906-2006) நினைவு நாளென செப் - 11ஐ காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர். காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டாலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வை

கலகத்தில் பலியான
இம்மானுவேல் சேகரனுக்கும்
மற்றும்
அனைவரின் நினைவுக்கும்...

ஒருங்கிணைக்கவும் முதுகுளத்தூர் பகுதியில் நடந்த சாதி ஒடுக்கு முறை எதிர்ப்புப் போராட்டக் களத்திற்குத் தலைமை தாங்கவும் முன்நின்ற இம்மானுவேல் சேகரன் சாதி வெறியர்களால் படுகொலை செய்யப்பட்ட நினைவு நாள் என்பதாலேயே (செப் - 11, 1957) இந்நாள் நமக்கு முக்கியத்துவமாகிறது.

குருதி படிந்த வரைபடமென வரலாற்றின் பக்கங்களில் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்ட, ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான, தென் மாவட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்ட வரலாறு நெடிவீசம் நிலப்பரப்பின் உருவில் நீண்டு கிடக்கிறது. நிலங்கள் சீர்செய்யப்படும்; எல்லைகள் மாற்றியமைக்கப்படும் காலகட்டத்தில் வாழும் நமக்கு, நிலப்பரப்பின் நினைவுகள் மண் மூடிப் போகாவண்ணம் மனித ஆவணம் செய்யும் அவசியம் ஏற்படுகிறது.

வரலாற்றில் தமது அடையாளங்களை நிறுவுவது, தமது வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது மற்றும் தமக்கான வரலாற்றைப் படைப்பது என எந்தவொரு தேசமும் சமூகமும் முனைப்புக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டமீது. இச் சூழலில்தான் தமிழக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மறைக்கப்பட்ட மற்றும் ஆவணப் படுத்தப்படாத வரலாற்றைப் பதிப்பிப்பதும் மீட்டுருவாக்கம் செய்வதும் முக்கியக் கடமையாக நம்முன் நிற்கிறது. இப் பொறுப் புணர்வின் செயற்பாட்டுக் களமாக யாழ்-மை துவங்கப்படுகிறது.

தொல்குடி சமூகங்களின் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் இனக் குழுக்களின் அழிக்கப்பட்ட அடையாளங்களையும் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை அவற்றின் வலிகளோடு மட்டுமல்ல, பெருமிதங்களோடும் மீட்டெடுக்க வேண்டிய உணர்வின் குறியீடென... யாழ்.

தோய்ந்து வழிந்து எழுத்துக்களாய் படியும் நம் மூதாதையரின் வியர்வையும் குருதியும்... மை.

தியாகி. இம்மானுவேல் சேகரனின் 50 ஆம் (1957 - 2007) நினைவு ஆண்டில் அவரது முழு வாழ்க்கைத் தொகுப்பு யாழ்-மை வெளியீடாக வரவிருக்கும் நிலையில், முன்னோட்டமாக இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவான குரல் எத்திசையிலிருந்து கிளர்ந்தாலும் (சாதி, மத, இன மற்றும் கட்சி அரசியல் வேறுபாடுகளைக் கடந்து) அதை இணைத்துக் கொள்ளும் நியாய உணர்வின் பொருட்டே...

'கலகத்திற்கு வித்திட்ட வகுப்பிலும், நிலத்திலும் உதித்தவன் நான் என்பது வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயந்தான்' எனக்

குறிப்பிடும் இந்நூலாசிரியர் தினகரனின் அறிவு நேர்மைக்கு அஞ்சலி யாகவும், 'முதுகுளத்தூர் கலவர' கால சாட்சியமாகவும், நடுநிலைக் கண்ணோட்டம் கொண்ட ஆவணமாகவும் இந்நூல் மறுபதிப்பு செய்யப்படுகிறது. ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் எழுதியிருந்தால், இந்நூல் ஓர் எதிர்வினை அல்லது அவதூறு என குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டு, அதன் முக்கியத்துவம் இழந்திருக்கும். ஏனெனில் காயப்பட்டவன் வலியில் அலறுவதைக்கூட கேட்கச் சகிக்காத சாதியாதிக்க, தன்னல மனோபாவங்களில் உறைந்து கிடக்கிறது இச்சமூகம். ஆயினும் தன்னல நோக்கமோ சுயசாதி அபிமானமோ கடுகளவுமின்றி சுயசாதி எதிர்ப்பாளராக, அதனாலேயே 'சாதி எதிர்ப்புப் போராளியாக தினகரனை இந்நூல் நமக்கு நினைவுபடுத்தும்.

தனிப்பட்ட எவரொருவரையும் புண்படுத்தும் நோக்கமின்றி, இந்திய அரசியல் சட்டம் உறுதி செய்திருக்கும் எழுத்துரிமை, பதிப்புரிமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்நூல் ஆதாரமான பின்னிணைப்பு ஒன்றுடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. 1947க்கு முன்னரும் பின்னரும் முதுகுளத்தூர் பகுதியில் முத்திராமலிங்கம் மற்றும் அவரைச் சார்ந்தவர்களால் தாழ்த்தப்பட்டோர் உள்ளிட்ட அனைத்துச் சமூகத்தினரும் அடைந்த பாதிப்புகள் குறித்து எவரும் பேசுவதில்லை. சுதந்திரப் போராட்டம், குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம், மில் தொழிலாளர் போராட்டம் ஆகியவற்றைத் தாண்டி பொதுச் சமூகச் செயல்பாட்டின்வழி அவர்கள்மீது பதிவுசெய்யப்பட்ட வழக்குகளின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பை (மொழி யாக்கப் பிரசரம்) சுதந்திரப் போராட்ட கால காங்கிரஸ்காரராக இருந்த முத்திராமலிங்கத்திற்கு எதிரான பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் சதி அல்லது பழி என நாணயமுள்ள எவரும் ஒதுக்கிவிட முடியாது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நியாயங்கள் உணரப்பட வேண்டும் என்பதே இப் பின்னிணைப்பின் நோக்கம்.

எந்தவொரு அதிகார வர்க்கமும் உழைக்கும் மக்களின்மீது பிரயோகிக்கும் அடக்குமுறைச் சட்டங்களில் ஒன்றாகத்தான் குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தையும் எவ்வித நிபந்தனைகளுமின்றி எதிர்க்கும் எம் மன உறுதிப்பாட்டை இங்கு பதிவு செய்ய விழைகிறோம். மறவர் மற்றும் பிரன்மலைக் கள்ளர் உட்பட 16 சாதியினர் மீது பிரயோகிக் கப்பட்டிருந்த குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தை நீக்க, வழக்கறிஞர் ஜார்ஜ், தோழர். ஜீவா, சிதம்பர பாரதி எம்.எல்.ஏ., திருநாடு ஆசிரியர் சிவனாண்டி, தினகரன் என பலர் முன்முயற்சி எடுத்திருந்த போதிலும், முத்திராமலிங்கனாரைத் தவிர வேறு யாரும் நினைவுகூறப்படுவதில்லை. மாறாக, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலேயே, சசிவர்ணத் தேவர் தம் நூலொன்றில் அவர்களை 'குலத்துரோகிகள்' என இழிவுபடுத்துகிறார். பொதுக் கோரிக்கை

கனிலும் தேவரைச் சார்ந்தவர்களிடம் சாதிக் கண்ணோட்டமே மேலோங்கி நின்றது. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலுக்குள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நுழைவதற்கு உதவியதாக தேவரின் புகழ் பாடுபவர்கள்தான், இந்து சமய அறநிலையத் துறைக்கு உட்பட்ட பொதுக் கோவிலான 'கண்டதேவி' தேர்வடம் இழுக்க, ஒடுக்கப் பட்ட மக்களைத் தடுத்தும் சாதிவெறியாட்டம் நடத்தியும் வருகின்றனர். இதை எதிர்கொண்டு தடுக்க கம்யூனிஸ்ட் உட்பட எந்தக் கட்சியினருக்கும் துணிவில்லை - துப்பில்லை.

இன்று மட்டுமல்ல, முதுகுளத்தூர் கலவரகாலம் முதல் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினது போராட்டங்களுக்கு வெளிப்படையான, உறுதியான ஆதரவை எந்தவொரு அரசியல் கட்சியும் தந்ததில்லை. தங்களது வாக்கு வங்கியாக, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பயன்படுத்தும் நோக்கில் மட்டுமே அரசியல் கட்சிகளும், வலதுசாரி - இடதுசாரி தலைவர்களும் பாசாங்கு செய்து வருகின்றனர். விதிவிலக்காக திராவிடர் கழகமும், விடுதலை நாளேடும் மட்டுமே அன்றைய சூழலில் ஆதரவு தளத்தில் செயல்பட்டன. 'விசாரணையின் தீர்ப்பு' என்ற தலைப்பில் 12.10.57 அன்றைய விடுதலை நாளேடு, 'திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதை முன்னிட்டு சென்ற வாரத்தில் மதுரையில் கடையடைப்பு நடந்த தாம் (மதுரையில் கடையடைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று யாராவது ஒருவர் 4 முக்கிய இடங்களில் தட்டியில் எழுதி வைத்து விட்டால் போதும்! காலித்தனத்துக்கு அஞ்சி எல்லாக் கடைகளையும் மூடிவிடுவார்கள்!) இந்தக் கடையடைப்பை மேற்பார்வை யிடுவதற்காக கம்யூனிஸ்ட் எம்.பி.யும், கண்ணீர்த்துளித் (தி.மு.க.) தலைவர் ஒருவரும், காங்கிரஸ் கண்ணீர்த்துளித் தலைவரும் ஒரே மோட்டார் காரில் ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள் என்று படித்தோம். எவ்வளவு ஒற்றுமை பார்த்தீர்களா? எலியும், பூனையும், நாயும் ஒரே தட்டில் உணவு சாப்பிடுவதைப் போன்ற சர்க்கஸ்! சாதி வெறியர்களுக்கு ஆதரவாக சமாதானக் குழுமாம்! ஊர்வலமாம்! கடையடைப்பாம்! நிதி திரட்டலாம்! நீதிமன்ற வழக்காம்! கீழ்த்தாவல் கலவரத்தின் போது போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்காவிட்டால் இருபுறமும் நூற்றுக்கணக்கான உயிர்கள் சேதப்பட்டிருக்கும்; இன்னும் ஏராளமான ஆதிதிராவிடக் குடிசைகள் திக்கிரையாகி யிருக்கும். சாதிவெறி எங்கிருந்தாலும் அதை அடக்கி, ஒடுக்கியே தீர வேண்டும்' என தலையங்கம் எழுதியது. தினகரனும் பெரியார் ஒருவரை மட்டுமே ஆதரவு சக்தியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

'கடந்த மாதம் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடைபெற்ற சாதி கலகத்தில் போலீசார் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்ததில் செத்தவர்கள்

40 பேர் என்றும் அதில் 14 பேர்களில் 13 பேர் மறவர்கள் என்றும் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்றும் கலகங்களில் இறந்த 26 பேர்களில் 8 பேர்கள் மறவர்கள் என்றும் 18 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. காயமடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை சரியாகத் தெரியவில்லை. சுமார் 100 பேர் காயமடைந்திருப்பர். இக்கலகத்தில் கொளுத்தப்பட்ட வீடுகள் மொத்தம் 2879 என்றும் இதில் 2731 தாழ்த்தப்பட்டவர்களது என்றும் 106 தேவர்களுடையது என்றும் 42 மற்ற வகுப்பினருக்கு சொந்தமானவை என்றும் கூறப்படுகிறது. இதுவரை மொத்தம் 475 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர்' என விடுதலை நாளேடு 8.10.1957ல், 'இராமநாதபுரம் கலவரம் - இழப்புகளின் விவரம்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட செய்தி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அடைந்த பாதிப்புகளை நமக்கு உணர்த்தும்.

இராமநாதபுரம் கலவரப் பகுதிகளை மூன்று நாட்கள் பார்வையிட்டு, மதுரையில் பத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டியளித்த அன்றைய மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சர் திரு. பி.என். தத்தார், 'கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் களிடையே விழிப்பும் எழுச்சியும் ஏற்பட்டு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. சமத்துவ எண்ணமும் தோன்ற ஆரம்பித்திருக்கிறது. தங்களை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதிவந்த மறவர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. இவர்கள் நிலப்பிரபுத்துவ கொள்கையைக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றே சொல்ல வேண்டும். உதாரணமாக, மறவர்கள் முன்னிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேல்துண்டு போடக் கூடாது; காலில் செருப்புப் போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. இப்போக்கை வளரும் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர் சமுதாயம் எதிர்த்து வந்தது. இம் மனப்பான்மைகளுக்குள் மோதல் ஏற்பட்டதே இக்கலவரத்திற்கு மூலகாரணம். மேற்படி கலவரத்திற்கு உடனடிக் காரணம், இதர சமூகத்தினருடன் சம அந்தஸ்து கோரிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவரான திரு. இம்மானுவேல் சேகரன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டதுதான்' என்றார் (விடுதலை 8.10.57).

முதுகுளத்தூர் கலவரத்திற்குப் பின்னான கடந்த 50 ஆண்டுகளில் தேவர் சாதியினர் உள்ளிட்ட சாதி இந்துக்களுக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் இடையில் தொடர்ந்து மோதல்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளன. சராசரியாக, ஒவ்வொரு பத்தாண்டு கால இடைவெளியிலும் தென்மாவட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், திட்டமிடப்படும் மிகப்பெரிய அளவிலான வன்முறைக் கொடுமைகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். அரசின் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு, 'வீரன் சுந்தரலிங்கம்' எனப் பெயர் சூட்டவிடாமல் தடுத்ததி

லிருந்து பஞ்சாயத்துத் தனித் தொகுதிகளில் அதிகாரத்திற்கு வர விடாமல் தடுப்பதுவரை சாதி வெறியர்களின் வன்கொடுமைகளுக்கு எல்லை இல்லாமற் போய்விட்டது. ஆதிக்க சாதியினரோடு அரசு பயங்கரவாதமும் கைகோர்த்துக்கொண்டதன் விளைவு கொடியங் குளம், தாமிரபரணி என பட்டியல் நீண்டுகொண்டே இருக்கிறது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எதிர்த்தாக்குதலும் நம்பிக்கையளிக்கும் அளவில் வளர்ந்துள்ளது. இத்தகைய எதிர்த்தாக்குதலின் ஊடாகத்தான் தென் மாவட்டங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தம் இருப்பை உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனாலும் அரசியல் கட்சிகள், ஆட்சித் துறைகள், சமூக நிறுவனங்கள் யாவும் சாதி இந்துக்களின் காலடியில் சேவகம் செய்து வருகின்ற சூழலில் தீண்டாமை மற்றும் சாதி ஒழிப்புக்கான முன்தேவையாக...

சாதி வெறியர்கள் மனம் மாறுவதும், தீண்டாமைக் கொடுமை களை அனுபவிக்க வாய்ப்பில்லாத, சாதி இந்துக்களாய் பிறந்த பெரும் பேற்றிற்காக ஒடுக்கப்பட்டோர் அல்லாத ஒவ்வொருவரும் குற்ற உணர்வு கொள்வதும் நிபந்தனையாக... நிர்ப்பந்திப்போம்.

இத் தொகுப்பு நூலுக்கான முதன்மை செயற்பாட்டாளனாக உழைத்த என் அன்பிற்குரிய தம்பி ஜெகநாதன் தேடிச் சேகரித்துப் பதிவுசெய்திருக்கும் 'தினகரன்' குறித்த தகவல்கள் அவரை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும்.

இப்பதிப்பு முயற்சிக்குப் பெரிதும் துணைநின்ற என் அன்பு சகோதரர்கள் விஜயேந்திரன், அண்ணாமலை, டாக்டர் அன்பழகன், ஜீவ. அசோக், ஏ.பி. வள்ளிநாயகம், வடிவேல் ராவணன், முருகானந்தம், மலை வாசகம், கலைச்செல்வன், அரிபாபு, ஸ்டாலின் மற்றும் திரேசா, ரேவதி, மிஸ்டிகா ஆகியோருக்கும்...

இந்நூலாக்கத்தில் என் உடனுழைத்த தோழர்கள் பாலகுரு சாமி, கனகசபை, ஸ்ரீதர் மற்றும் யாழ்மை லட்சினை தீட்டித் தந்துதவிய ஓவியர் ட்ராட்ச்சுகி மருது, அட்டையை வடிவமைத்த திருவண்ணாமலை அன்பு மற்றும் நூல் அச்சாக்கத்தில் உதவிய நண்பர்களுக்கும்...

இந்நூலுக்கான தரவுகளையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கிய தினகரனின் கொலை வழக்கில் சாட்சியமளித்த வெள்ளையாபுரம் சின்னாண்டி மகன் குமரய்யா, கொலையைக் கண்ணால் பார்த்த சாட்சி ராஜமாணிக்கம், பேரையூர் வில்லியம்ஸ், அவரது மருமகன் பேரையூர் கம்பர் மாணிக்கம், சித்திரை வேலு ஆசிரியர் ஆகியோருக்கும் என் நினைவிற்கு கலந்த நன்றிகள்.

சென்னை,
15-09-2006

இளம்பரிதி,
பதிப்பாளர்

தினகரன் : சாதி கடந்த மனசாட்சி

"மனித உரிமைக்காகப் போராடுவது சுதந்திரப் போராட்டத்தை விட கடினமானதென்பதை உணர வேண்டும்.பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியிருப்பவர்கள் சமத்துவமாக வாழ்நினைத்தாலே இதுபோன்ற சங்கடங்கள் முளைக்கின்றன. எனவே தன்மானத்திற்காக ஒருவர் தனது உயிரைப் பலியிடுவதை விட பெரிய தியாகம் வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. இதற்காக 500 பேர் உயிரிழக்க நேர்ந்தாலும் அதைக் குறித்து என்னைப் பொறுத்த வரையில் வருத்தப்படப் போவதில்லை. இப்போது அவர்கள் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்) அதற்குத் தயாராக இருக்கா விட்டால் இனி அவர்களுக்கு விடுதலை - விமோசனம் கிடையாது."

- ஜெகஜீவன் ராம்.

முதுகுளத்தூர் கலவரம் குறித்து
பத்திரிகையாளரிடம் கூறியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியக் காலக்கட்டத்தில் முதுகுளத்தூர் கலவரம் நிகழ்ந்தது. இக்கலவரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் தொடர்ச்சியான பல கலவரங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இருப்பினும் வரலாற்றில் மிக முக்கிய இடத்தை முதுகுளத்தூர் கலவரம் பெற்றது. இதற்கான சமூகக் காரணிகளையும், அரசியல் காரணிகளையும் கண்டு கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

முதுகுளத்தூர் கலவரத்திற்கான உடனடிச் காரணத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 17.09.1957ல் வெளியிட்ட அறிக்கையில் பின்வருமாறு கூறுகிறது; 'அரசியல் சூதாட்டத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியும் வகுப்பு வெறியும் சமூகமாக வாழ்ந்த மக்களிடையே ஜாதிவெறியூட்டி இத்தகைய பயங்கரமான கலவரத்தை சிருஷ்டித்துள்ளது' - (ஜனசக்தி). இந்த அறிக்கையை ஒட்டியே ஏராளமான தலையங்கத்தையும் அறிக்கைகளையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஜனசக்தியில் பிரசுரித்தது. அவை குறித்து அலசி எழுதும் நோக்கம் தற்போது

இல்லை. இருப்பினும் கலவரம் தொடங்கிய சில தினங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது நிலைப்பாட்டை வெளியிட்ட அறிக்கையின் சாராம்சத்தை மட்டும் எடுத்து முகவை மக்களின் சமூகப் போராட்ட வரலாற்றை காணலாம்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை முகவை மாவட்டத்தில் தலித்துகளும் ஏனைய சாதி இந்துக்களும் சமூகமாக வாழ்ந்தார்கள் எனச் சொல்கிறது. சமூகம் என்றால் பிரச்சனை இல்லை என்றாகிறது. ஒன்று அப்பகுதியில் சமூக ஏற்றத்தாழ்வே இல்லை என்பதாக இருக்கவேண்டும். இல்லையெனில் தலித்துகள் சாதி இந்துக்களுக்கு அடிமையாக இருக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் இல்லையெனில் பிரச்சனை ஏற்படும். உண்மையில் முகவை மாவட்டம் சாதிய கொடுமைகள் இல்லாமலும் அல்லது முகவை மாவட்ட தலித்துகள் அடிமையாகவும் இருந்தார்களா என்பதை வினவிப் பார்ப்பது நலம்.

நவீன சூழல் இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நூற்றாண்டாக பதினெட்டாம் நூற்றாண்டை சுட்டுவர். நவீனம் வடிகட்டி வழிந்து வர ஒரு நூற்றாண்டு ஆனது. நவீன வழிதல் வந்து சேரும் முன்பே முகவை தலித்துகள் 1810ல் பரமக்குடியில் ஒன்றிணைந்து தங்களது விடுதலை குறித்துப் பேசியதாக ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு இருக்கிறது. இந்த ஒன்றிணைதலின் உந்துவிசை 1858-59ல் ஒத்துழையாமையில் வந்து முடிந்தது. பஞ்சங்கள் தலைவிரித்தாடிய காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேய அரசு பல நிர்வாக கட்டடங்களை/கால்வாய்களை கட்டியது, வெட்டியது. பஞ்சத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை ஆங்கிலேய அரசு உட்கட்டமைப்புக்கு பயன்படுத்தியது. இங்கு மேனிலை வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட பிராமண - சூத்திரர்கள் தலித்துகளுக்கான கூலித் தொகையை கையில் கொடுக்காமல் தூக்கி வீசியுள்ளனர். 'ஏன் கூலி குறைவு' என்றோ, 'இன்னும் கூட்டித் தரக்கூடாதா' என்றோ யாரும் கேட்க முடியாத சூழலில் தலித்துகள் வேலைக்குச் செல்லாமல் புறக்கணித்ததாக 1858-59க்கான சென்னை மாநகர நிர்வாக அறிக்கை கூறுகிறது.

இதே காலகட்டத்தில்தான் தமிழகத்தின் பல இடங்களில் தலித்துகள் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அடிமைத் தொழிலை செய்ய மறுத்த தலித்துகள் ஊரை விட்டே ஓடியிருக்கின்றனர் என்பதையும் இங்கே இணைத்து வாசிக்கவும். தலித்துகளின் எழுச்சி இத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. சாதியக் கொடுமைகளில் இருந்து விடுபடவும் கிருத்துவர்களாக மாறியுள்ளனர்.

தலித்துகளின் மதமாற்றமும் இழிதொழில் மறுப்பும் சாதி இந்துக்களை உசுப்பேற்றியது. இதனால் விசனப்பட்ட கள்ளர்கள்

1919ல் கல்லல் என்ற ஊரில் ஒன்றிணைந்து பெண்கள் மேலாடை அணியக்கூடாது, ஆண்கள் முட்டுக்கு கீழே உடையணியக்கூடாது என்பதான எட்டுக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றினர். இந்த எட்டுக் கட்டளைகளையும் 1919ல் இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த ஆதிதிராவிடன் எனும் வாரப்பத்திரிகை அரசின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது. மேலும் ஓராண்டுகாலமாக நடந்த வழக்கை விரிவாகவே பிரசுரித்தது. இந்த வழக்கில் தலித்துகள் ஈட்டிய வெற்றி இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

வழக்கின் வெற்றியால் வெறுப்புற்ற கள்ளர் - மறவர் சாதியினர் நாட்டார்களின் கூட்டத்தை 1930ல் தேவகோட்டையில் கூட்டினார்கள். 1919ல் போடப்பட்ட தீர்மானத்தை மீண்டும் இங்கும் கொணர்ந்தனர். இதனை எதிர்த்து 1930- ஆகஸ்ட் 5ல் அமராவதி புதூரில் தலித்துகள் டி. பொன்னையா தலைமையில் 'சட்டைக்கட்சி' மாநாட்டைக் கூட்டினர். இம்மாநாட்டின் தொடர் நிகழ்வாக டி. பொன்னையா அன்றைய வைசிராயான இர்வின் பிரபுவிற்கு நீண்ட கடிதம் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இதன் எதிர்வினையாக 1931ல் திருச்சி மாவட்டம் கூத்தப்பார் என்ற கிராமத்தில் கள்ளர்கள் ஒருங்கிணைந்து அப்பகுதி தலித்துகளுக்கு எதிராக சாதிய ஒழுங்குமுறைச் சட்டங்களை ஏற்படுத்தினர். இதைப் போன்றே முகவை மாவட்டத்தில் 1931ல் மீண்டும் நான்கு கட்டளைகள் இணைக்கப்பட்டு தலித்துகள் மீது ஏவப்பட்டது. இதனை திரு. ஜான் என்பவர் முன்நின்று எதிர்த்ததாக வரலாறு சான்று பகர்கிறது.

இவையனைத்தையும் நிதானமாக ஒருவர் நோக்கும் போது மறவர்/கள்ளர் உள்ளிட்ட சாதி இந்துக்களுக்கும் தலித்துகளுக்கும் இடையில் சமூகப் பிளவு இல்லை என்பதான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை நிர்வாக முடியும். இத்தோடு தலித்துகள் நின்றுவிடவில்லை. 1934 சித்தனூர் பள்ளர் எழுச்சி, 1936 கண்ட தேவி கோவில் நுழைவு, 1950 வடுகனி நிலஉரிமைப் போராட்டம், 1954 இரவுசேரி கோவில் நுழைவுப் போராட்டம் என்பதான போராட்டங்களை நம்மால் விரிவாக எடுத்துக் கூற முடியும்.

ஏறக்குறைய ஒன்றரை நூற்றாண்டுகால மக்கள் எழுச்சியின் போராட்டக் களமாக முகவை திகழ்ந்திருக்கிறது. விதிவிலக்காக, 1930-34 வரை பறையர்கள் பள்ளர்களிடன் இணைந்து போராடியிருக்கின்றனர். நின்று தன் தேகம் கீறி தெறித்த இரத்தம் வாயிலாகப் போராடிய பள்ளர்களின் போராட்ட வரலாற்றை, விட்டேத்தித் தனமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை உதறித் தள்ளிவிட்ட கோலத்தை இக்கட்டுரை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது.

முதுகுளத்தூர் கலவரத்தின் நீண்ட நெடிய சமூகப் பின்புலத்தின் சுருக்க வரலாறு இதுதான். இதோடு 1956 தேர்தலில் தலித்துகள் காங்கிரசை ஆதரித்தனர். காந்தி என்ற ஒரு மனிதர் 1934-ல் தமிழகம் வந்து நாட்டார்களிடம் பரிந்து பேசியது; உழுத்துராமலிங்கம் என்ற சாதிச் சண்டியரை எதிர்க்க வேண்டிய நிர்பந்தம் என்பதாக தலித்துகள் காங்கிரசை ஆதரித்தனர். கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டு கால கள்ளர்-மறவர்-அகமுடையார் சாதிச் சண்டியர்களாலேயே தலித்துகள் முடக்கப்பட்டனர். அதன் தொடர்ச்சியாகவே, இம்மூன்று சாதிகளின் சாதிக்குறியீடான உழுத்துராமலிங்கத்தை எதிர்த்ததில் ஒன்றும் வியப்பிருக்காது.

தேர்தலில் ஓட்டளிக்காத பள்ளர்களுக்கு எதிராக மட்டுமின்றி, ஓட்டளிக்காத ஏனைய சாதிகளுக்கெதிராகவும் கள்ளர் - மறவர்கள் ஒரு வன்முறை வெறியாட்டத்தையே 1956க்கும் 1957 செப்டம்பருக்கும் இடையில் நடத்தினர். திடீர் திடீரென தாக்குதல், களவாடுதல், கொலை செய்தல், வீடுகளை - வைக்கோல்போர்களை எரித்தல், மாடுகளை அவிழ்த்துவிடுதல் அல்லது களவாடுதல் என்பதான கொடுஞ்செயல்களை செய்தனர். இச்செயல்பாடுகள் பள்ளருக்கு எதிராக அதிகமாகவே நடந்தது என்பதை 'முதுகுளத்தூர் தாலுகா சேம நலச் சங்கத்தாரின் மகசரில் இருந்து அறியலாம். (இந்நூலின் பின்னிணைப்பு 1 ல் காண்க). தலித்துகளும் எதிர்வினை புரிந்த தருவாயில் தான் பெருங்கலவர மேகம் முகவையை மூடிக்கொண்டது என்பதாகச் சொல்லலாம்.

இக்கலவரமேகம் மகத்தான போராளி இம்மானுவேல் சேகரனின் படுகொலை நடந்த உடனே வெடிக்கவில்லை. இரண்டு நாள் கழித்து செப்டம்பர் 13 ல் அருங்கன்குளத்தில் கலவரம் துவங்கியது. அருங்கன்குளத்தில் கோவில் திருவிழா செப்டம்பர் 11,12ல் நடந்திருக்கிறது. பன்னிரண்டாம் தேதி மேடை நாடகம் நடந்திருக்கிறது. அதை இசை நாடகம் என நாடகவியலார் விழிப்பர். இந்நாடகத்தில் உழுத்துராமலிங்கத்தைப் புகழ்ந்து நாடக நடிகர் ஒருவர் பாட்டுப் பாடியிருக்கின்றார். உ. முத்துராம லிங்கத்தைப் புகழ்ந்து பாடக்கூடாது என தலித்துகள் நாடகத்தை தடுத்திருக்கின்றனர். இதனால் பதிமூன்றாம் தேதி 24 வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன. நான்கு பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டு, கொளுத்தப்பட்ட வீடுகளில் வீசப்பட்டிருக்கின்றனர். இம்மானு வேலின் படுகொலையோடு, நான்கு தலித்துகளின் கோரப் படுகொலையும் இணைந்து முகவை எங்கும் சாதி எதிர்ப்பு சுயமரியாதைப் போராட்டம் துவங்கியது.

முகவை எங்கும் தலித்துகளின் குடிசைகள் எரிக்கப்பட்டன. சாம்பலான குடிசைகளின் மீது தலித்துகளின் இரத்தங்கள் சொட்டுச் சொட்டாக தெளிக்கப்பட்டன. குழந்தைகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். எரிக்கப்பட்டனர். குடிக்கும் நீரில் மலம் வீசப்பட்டது. விசம் கலக்கப்பட்டது. சொந்த நாட்டில் அகதிகளாக தலித்துகள் இடம் பெயர்ந்தனர். தலித்துகளின் மரணஓலம் மேகம் துளைத்து இடியாய் வெளிப்பட்டது.

முகவை எங்கும் உள்ள புற்களின் நுனியில் பனி படரவில்லை. புற்களின் நுனிகள் தலித்துகளின் இரத்தங்களைக் கோர்த்திருந்தன. சாம்பலான வீடுகளில் இருந்து பிணவாடையும் இணைந்து கொண்டு காற்றில் பரவியது. இருப்பினும் 'பேராசான்' ஜீவா மெளனம் கலைக்கவில்லை. தலையங்கங்கள் வாயிலாக சாதி இந்துக்களுக்கு ஆதரவு அளித்து வந்தார். அவரால் வார்க்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகள், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் மதுரை முத்துக்கள் துப்பாக்கி சூட்டைக் கண்டித்து கூச்சலிட்டனர். ஜனசக்தியோ துப்பாக்கி நுனியின் கொடுக்குகளை உடைத்து உடைத்து ஆராய்ச்சி செய்தது.

அதிர்ஷ்டவசமாக இப்பகுதியில் காங்கிரஸ் தலித்துகளை பாதுகாக்க முன்வந்தது. தமிழகக் கலவர வரலாற்றில் தலித்துகளின் இரத்தங்களை ருசிபார்த்த காவல்துறை முதுகுளத்தூர் கலவரத்தில் பாதுகாப்பு அளித்தது. மஞ்சள் உடை தரித்து துப்பாக்கி, வேல் கம்பு, அருவாள் சகிதம் வந்த கொடும் பாதகர்களிடம் இருந்து தலித்துகளைப் பாதுகாத்தது. காங்கிரஸ் தவிர்த்த ஏனைய எதிர்கட்சிகள் தலித் மக்களின் எதிரியாக தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்ட வரலாறும் இங்குதான் நிகழ்ந்தேறியது. ஓட்டு அரசியலில் கலக்காத பல அமைப்புகள் கூட காங்கிரசை எதிர்த்த போது, 'பிராமணாள்' பெயரளிப்பில் கவனம் செலுத்திய ஈ.வே.ரா பெரியார் இந்நிகழ்வில் தலித்துகளுக்கு ஆதரவாக இருந்தார் என்பதும் உண்மையே.

எதிர்க்கட்சிகள், அரசியல் சாரா அமைப்புகள், பத்திரிகைகள் அனைத்தும் விடுதலை நீங்கலாக தலித்துகளுக்கு எதிராக நின்ற போது, மதுரையில் இருந்து வெளிவந்த 'தினகரன்' எனும் வார இதழ் தலித்துகளுக்கு ஆதரவாக எழுதியது. இதன் ஆசிரியர் தினகரன். தினகரன் ஒரு காரணை மறவர். நிலத்தோடு சாதியத்தையும் பாதுகாத்த சாதியில் இருந்து வெளிவந்தவர். முகவை தலித் வரலாற்றில் கள்ளர் - மறவர்கள் எத்துணை சாதி வெறியர்களாக இருந்தார்களோ, அதைப்போன்றே விதிவிலக்கு தினகரன் களும் இருக்கத்தான் செய்தனர்.

1930-40 களில் நடந்த கோயில் நுழைவுப் போராட்டத்திற்கு உருவாட்டி, திருவொற்றியூர் பகுதிகளில் திரு. கார்மேகம் எனும் மறவர் தலைமை தாங்கியிருக்கிறார். இவருக்கு முன்னர் 1931ல் நடந்த தேவகோட்டை நாட்டார் சட்ட திட்டங்களை எதிர்த்த அருப்புக் கோட்டை வீரையாவும்தான் இதே சாதியை சேர்ந்தவர்தான் என அறிய முடிகிறது. இந்த வரிசையில் 1957 முதுகுளத்தூர் கலவரத்தில் தலித்துகளின் நண்பராக தினகரன் தென்பட்டார்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூர் தாலுகா கமுதிக்கு அருகில் உள்ள முஷ்டக்குறிச்சி தான் தினகரன் பிறந்த ஊராகும். இவ்வூரில் காரணை மறவர், கொண்டையங்கோட்டை மறவர், ஆசாரி முதலான இந்துக்களும் பள்ளர்களும் வசிக்கின்றனர். இதனில் காரணை மறவர் எனும் பிரிவில் காளிமுத்து - பொன்னம்மாள் எனும் தம்பதியினருக்கு இரண்டாவது மகனாக நாராயணசாமி எனும் தினகரன் பிறந்தார். இவரது பிறந்த வருடம் எதுவென்று சரியாகத் தெரியவில்லை. பசுமலையில் உள்ள கிறித்துவப் பள்ளியில் பயின்று மதுரையில் இருக்கும் அமெரிக்கன் கல்லூரியில் படிப்பை முடித்திருக்கிறார். கல்லூரி வாழ்க்கை முடிந்தவுடன் தனது தந்தை அழைப்பிற்கிணங்க பர்மா சென்றிருக்கிறார். பர்மாவில் கப்பலில் பணியாற்றியதாகத் தெரிகிறது.

இந்தியாவில் முகிழ்த்து வந்த காந்தியம் எனும் கருத்தாக் கத்திற்கு தினகரன் ஆட்படுகிறார். காந்தியத் தாக்கம் தினகரனை சுதந்திரப் போராட்ட வெளிக்குத் தள்ளியது. இதனால் வேலையில் இருந்து நீக்கப்படுகிறார். அதற்குப் பின்னர் முழு நேர விடுதலைப் போராட்ட வீரராக மாறுகிறார். பர்மாவை விட்டு இந்தியா வரும் வேளையில் வெளிநாட்டுப் பொருட்கள் புறக்கணிப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அலகாபாத்தில் ஐந்தாண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறையில் இருந்த காலகட்டத்தில் 'ராட்டூர் வீரன் துர்க்காதாஸ்' எனும் நாடகப் பிரதியைத் தமிழாக்கம் செய்கிறார். அதை ஒட்டியே 'தேவதாஸ்' எனும் நூலையும் மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார். 'சமஸ்தி' எனும் அரசியல் நூலை 1938லும் 'பாரிஸ்டர் வீரசுவார்க்கர்' எனும் நூலை 1940லும் எழுதியிருக்கிறார். 'வீரசுவார்க்கர்' நூல் இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏறக்குறைய பத்திற்கும் அதிகமான நூல்களை எழுதியிருப்பதாக அறியமுடிகிறது.

பிரபலமடைந்த 'முதுகுளத்தூர் கலவரம்' எனும் நூலின் அட்டைப் பகுதியில் 'அடுத்தது... அடுத்த மாதம்... வெளிவரும்... முதுகுளத்தூர் பாதையும் ஈரோட்டுப் பாதையும் ரெண்டும் ரெண்டுங் கெட்ட பாதைகள். தேவர் பாதை தெற்கே போகிறது.

நாயக்கர் பாதை வடக்கே போகிறது. எங்கே என்று புத்தகத்தை பார்த்தால் புரியும்.' எனும் விளம்பரம் காணப் படுகிறது. முதுகுளத்தூர் கலவரம் நூல் 1958 சனவரியில் வெளி வந்திருக்கிறது. அடுத்தமாதம் எனும் விளம்பரம் வந்திருப்பதை வைத்து நோக்கும் போது, முதுகுளத்தூர் பாதையும் ஈரோட்டுப் பாதையும் எனும் நூல் வெளிவந்திருக்க வேண்டும். மேற்குறித்த நூல் தேடுதலுக்குரியது.

தினகரன் ஒரு அரசியல் கோட்பாட்டாளன் எனும் ஆளுமையோடு நின்றுவிடவில்லை. சிறந்த படைப்பாளராகவும் விளங்கியிருக்கிறார். நடந்து கொண்டே கவிதை இயற்றும் திறன் கொண்டவர் என அவரை நெருக்கமாக அறிந்தவர்கள் கூறுகின்றனர். இவரிடம் பல ஆளுமைகள் பொதிந்திருப்பினும் பத்திரிகையாளர் எனும் ஆளுமையே இவரது அடையாளமாக இருக்கிறது. பர்மாவில் இருந்த காலகட்டத்தில் 'முவேந்தன்' எனும் சஞ்சிகையை நடத்தியிருக்கிறார். இந்தியா வந்த பின்பு பசும்பொன் கு. ஆறுமுகம், பொன்னம்பலம் ஆகியோருடன் இணைந்து 'தினகரன்' பத்திரிகையை நடத்தியிருக்கிறார். முதுகுளத்தூர் கலவரம் குறித்து தினகரனில் தொடர்ந்து எழுதியதால் 1957ல் கள்ளர் - மறவர் சாதியினரால் கல்லெறிக்கு உள்ளாகிறார். குடும்பப் பிரச்சனை காரணமாக கமுதி வந்து சிலநாள் கழித்து மதுரை திரும்பிய பொழுது, 'தினகரன்' அலுவலகம் முற்றாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறார். தினகரன் அலுவலகத்தை அப்புறப்படுத்தியவர்கள் அவரின் அருமைத் தோழர்களான பொன்னம்பலமும் கு. ஆறுமுகமும் ஆவர்.

இங்கு கு. ஆறுமுகம் யார் என்பதை அறிந்து கொள்வது அவசியம். உ. முத்துராமலிங்கத்தின் தகப்பனார் உக்கிரபாண்டி. உக்கிரபாண்டியின் தகப்பனார் முத்துராமலிங்கம். இவர் பசும்பொன்னைச் சேர்ந்த குழந்தைசாமிபிள்ளையை எடுத்து வளர்க்கிறார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் புலமை உடையவர். இவர் ஒரு வைத்தியரும் கூட. குழந்தைசாமி பின்னாளில் உக்கிரபாண்டியின் வளர்ப்பு தந்தையாகவும் அவரது சொத்துக்களைப் பார்த்துக்கொள்ளும் கணக்கராகவும் இருந்திருக்கிறார். உக்கிரபாண்டிக்கும் மகன் முத்துராமலிங்கத்திற்கும் பிணக்கு ஏற்பட்டு வழக்காடு மன்றம் வரை சென்றனர். இந்த நேரத்தில் குழந்தைசாமி உ. முத்துராமலிங்கம் சார்பில் வழக்கிற்கான ஆவணங்கள் அனைத்தையும் உருவாக்கி கொடுத்திருக்கிறார். இந்த குழந்தைசாமியின் மகன்தான் ஆறுமுகம். இவர்தான் பின்னாளில் 'பசும்பொன் முத்துராமலிங்கதேவர் வரலாறு' எனும் நூலை எழுதவும் செய்தார். உ. முத்துராமலிங்கத்தை மனிதக் கடவுள் என்ற கட்டமைப்பிற்குள் இழுத்துவந்த பெருமையை வரலாறு ஆறுமுகத்

திற்கு வழங்கியிருக்கிறது. பின்னாளில் இவர் காரைக்குடியில் இறந்திருக்கிறார்.

தினகரனின் முயற்சியாலும் உழைப்பாலும் உருவான தினகரன் இதழ் நட்பு துரோகத்தாலும் அவரது படுகொலையாலும் மீண்டும் வராமல் போனது. தினகரன் எனும் பெயரை பின்னாளில் கே.பி. கந்தசாமி கைப்பற்றினார். கே.பி. கந்தசாமிக்கு எதிராக தினகரனின் குடும்பத்தினர் வழக்குப்போட முயற்சித்திருக்கின்றனர். பணமும் அரசியல் செல்வாக்கும் அம்முயற்சிக்குத் தடையாகிப் போனதாகத் தெரிகிறது. இன்று கந்தசாமி வகையறாக்களிடம் இருந்து மாறன் குடும்பத்தினர் பெரும் பணம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கின்றனர். சமூகத்தின் அவலத்தை எதிர்த்தியம்பிய தினகரன் இன்று தி.மு.க.வின் வெகுசனப் பரப்பு நாளிதழாகவும், வெகுசனக் கவர்ச்சி இதழாகவும் மாறிப்போனது சோகம்தான்.

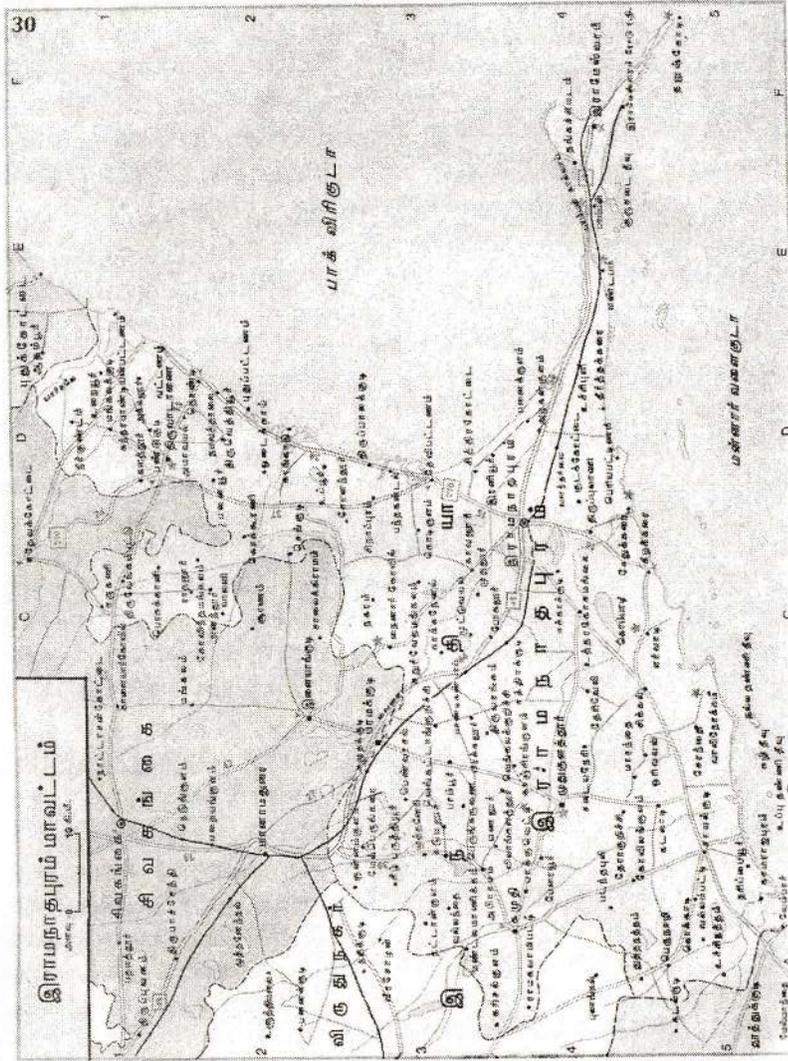
மிகப் பரவலாக அறியப்பட்ட முதுகுளத்தூர் கலவரத்தின் எதிர்வினைகள் மாநிலம் தாண்டி, இந்திய ஒன்றியம் தாண்டி, வெளிநாட்டு இதழ்கள் வரை ஊடுருவிப் பாய்ந்தது. அன்றைய பிரதமர் நேரு முதல் தமிழகக் கட்சிகள் வரை பேசாதவர்கள் எவருமில்லை. இவர்கள் பேசியதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்தன. ஆனால் அவர்களை எல்லாம் விஞ்சும் வகையில் தினகரனின் செயல்பாடுகள் வரவேற்கத் தகுந்தது. போற்றுதலுக்குரியது. பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் சுயசாதி வெறியை எதிர்த்து வினையாற்றுவதுதான் தலித்தியத்திற்கு செய்யும் மிக முக்கிய பங்களிப்பாகும். அச்செயல்பாடு சற்று கடினம்தான். இந்தக் கடினத்தோடு வெளிவந்து தனது இரத்தத் துளியால் தலித்துகளோடு இணைந்து கொண்ட 'தினகரன்' போன்ற பிற்படுத்தப்பட்டவர்களைத்தான் தலித்தியம் அரவணைக்கும். தலித்தியம் தன்னுள் ஏற்கும். தினகரனின் மனசாட்சி சாதி கடந்து வந்ததைப் போன்று பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வரும்வரை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்போம்.

என்னிடம் இருந்த 'முதுகுளத்தூர் கலவரம்' நூலின் நகலையும் பி. மருதையாவின் அறிக்கையையும் உள்துறை அமைச்சர் பக்தவத்சலத்தின் அறிக்கையையும் இணைத்து வெளியிடுவதோடு, எனது சோம்பேறித் தனத்தையும் பொறுத்துக் கொண்ட அன்பு அண்ணன் இளம்பரிதி, அக்கா ரேவதி, தனது உரையாடலால் என்னை வேலை வாங்குவதோடு முதுகுளத்தூர் கலவரம் என்ற ஒன்றில் கவனம் குவிக்க வைத்த நண்பன் ஸ்டாலின்ராசாங்கம், அம்பேத்கார் படிப்பு வட்டத்தின் மூலமாக அறிமுகமாகி என்னுள் ஒருவனான நண்பர் ஜீவ. அசோக், முதுகுளத்தூர் கலவரம் நூலின் அட்டைப்படத்தை அலைந்து தேடியபோது, பாதுகாத்து வைத்திருந்த நூலை என்னிடம்

கொடுத்தனுப்பிய மதிப்பிற்குரிய தாத்தா பேரையூர் பி. வில்லியம், தனது கடின உழைப்பால் தொகுத்து வைத்திருந்த முதுகுளத்தூர் கலவரம் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை நான் கேட்டவுடன் 2001-லேயே நகல் எடுக்க கொடுத்துதவிய அய்யா வடிவேல் ராவணன், தான் வைத்திருந்த ஜனசக்தி இதழை நகலெடுக்க அனுமதி தந்த மதுரை பரமன், கள ஆய்வில் துணை நின்ற நண்பர் மலை வாசகம், உற்சாகத்தோடு ஊக்கமூட்டிய தினகரனின் மகன்வழிப் பேத்தி களான இந்துமதி, கலைமதி நட்போடு எனை ஏற்றுக்கொண்ட தினகரனின் மகன்வழிப் பேரன் தினகரன், இக் காலகட்டத்தில் தனது மிகச் சிறந்த ஆளுமையால் வசீகரித்து நண்பியாக மாறிப் போன பாண்டிச்சேரி மார்க்கிரேட், எனது அன்பு அத்தையுமான சகோ. பெனடிட் அமுதா. ஐ.சி.எம், எனது அன்பு பேராசிரியர் களான நா. முத்துமோகன் - இ. முத்தையா, புதிய காற்றின் ஆசிரியர் அண்ணன் ஹாமிம் முஸ்தபா, கவின் நண்பர்கள், பெரியார் திடல் நூலகர் ஆகியோர் நினைவுக்குறியவர்கள்.

மதுரை
11.12.2006

அ.ஜெகநாதன்,
பதிப்பாசிரியர்.

முதுகுளத்தூர் கலவரம்

ஆசிரியர் தினகரன் எழுதியது

'சற்றுமுற்றும் பாரெலாம் சூறையான ஊர்களும்
பெற்றதாய்கள் ஓலமும் பேய்புகுந்த கோலமும்,
இற்றழிந்த தேசமும் இவைகளோ நும் வெற்றிகாண்!'

- நாமக்கல் கவிஞர்

முதுகுளத்தூர் கலகம் எவ்வளவு பொல்லாத விஷயம்! இந்தியாவில் எங்கோ ஒரு மூலையில் எப்படியோ நடந்த கலகம் அமெரிக்காவரை எட்டிவிட்டதே? அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளும் அதைப்பற்றி அனுதாபமும் அபிப்பிராயமுந் தெரிவித்தன.

காங்கிரஸ் கட்சியின் கீர்த்தியைக் கெடுக்க, சென்னை சர்க்காரின் திறமையைப் பழிக்க, தமிழ் மக்களின் மானத்தைப் பறிக்க வந்த, இந்தச் சம்பவங்கள் பற்றி, அழகாத தலைவனுமில்லை; எழுதாத பத்திரிகையுமில்லை. ஆனால் உண்மையாக அழுத ஒரு தலைவனும், நேர்மையாக எழுதிய ஒரு தாளும் இல்லை. வம்புக்கு மாரடித்த அப்பத்திரிகைகளுக்கும், துன்புக்குக் கண்ணீர் வடித்த அத்தலைவர்களுக்கும் அரசாங்கத்தினிடம் அத்தனை கோபம். அதனாலேதான் அவைகள் அப்படி எழுதித் தீர்த்தன; அவர்கள் அப்படி அழுது தீர்த்தனர். சம்பந்தப்பட்ட ஜாதித் தலைவர்களை விட சம்பந்தப்படாத சர்வகட்சித் தலைவர்கள்தான் ரொம்பக் கண்ணீர் வடித்தனர். ஆனால் அக்கண்ணீரில் சூடு என்பதே இல்லை.

பொய்யாகச் சிரிப்பது ஒருக்கால் எளிதாக இருக்கலாம். ஆனால் பொய்யாக அழுவது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. தாயினிடம் ஏதாவது கேட்டு அழுங்குமுற்றதை, தன் இதழ்க் கோடியில் நெளிந்து நழுவுந் சிரிப்பை அடக்க முடிந்தாலும், பாதையில் விழுந்தவன், பார்த்தவர்கள் நகைப்பார்களே என்பதற்காகச் சிரிக்கும்போது, கண்ணிலிருந்து ஓழுமும் வேதனை நீரை அவனால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லையல்லவா?

அப்பப்பா! இவன் எவ்வளவு பொல்லாதவன்! பொய்யை மெய்யாகக் கூறுவதில் மனிதனுக்கு மிஞ்சின மிருகம் எது இருக்கிறது? பொய் மூட்டையைச் சுமந்து சுமந்து இவன் தலையே பொட்டலாகிவிடவில்லையா?

மணல் மூட்டைகளை அடுக்கி அதன் மீது இரயிலையே ஓட்டுகிறார்கள் மெதுவாக. பொய் மூட்டைகளை அடுக்கி அதன்மீது சிலர் வண்டியை ஓட்டுகிறார்கள் வேகமாக. அவசர நிமித்தம் அவர்கள் அப்படி நிதானமாய்ச் செய்கிறார்கள். ஆத்திர நிமித்தம் இவர்கள் இப்படி நினைவிழந்து செய்கிறார்கள். அவசரத்திற்கும் ஆத்திரத்திற்கும் எத்தனை வித்தியாசம்? இடையில் என்ன எல்லாம் நடந்து விடுகின்றன? அவசரத்திற்கும் அவசியத்திற்கும் ஊடே எவ்வளவு ஊடல்? விவாகரத்துவரை போய் முடிந்துவிடுகிறதல்லவா?

‘இன்றைய தலைவர்கள் என்ற மதிப்பிற்குரியவர்கள் எல்லாரும் உண்மையான தெய்வ பக்தர்கள் அல்ல; நைவேத்தியம் பெறுவதற்காகக் கல்லின் முன்னாற் கைகூப்பும் பூசாரிகள்’ என்கிறார் ஓர் நாவலாசிரியர். இது மெய்யோ பொய்யோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் கல் என்று அவர் ஜனங்களையும், நைவேத்தியம் என்று ஓட்டுகளையும் குறிப்பிடுகிறார் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

பாழாய்ப்போன முதுகுளத்தூர் பகுதி, இடிந்து விழுந்த பழங்காலத்துக் கோயிலைப் போலிருக்கிறது. அமைதியாக எரியும் ஒரு அகல்விளக்குக்கூட அதில் இல்லை. பழமையான பக்தியு மில்லை; புதுமையான சக்தியுமில்லை. இரண்டுக்கும் இடையில் மிருகபலம் கொலை வெறியில் தன் பாட்டுக்கு வேட்டையாடி விட்டது.

முதுகுளத்தூர் கலகத்தில் எவரெவர் பாகம் எவ்வளவு எவ்வளவு இருந்தாலும், உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர் பாகமே முழுக்க முழுக்க இருந்தது. அதில் அவர் வேஷம் ரொம்ப அசிங்கமா யிருந்தது. கொலை வெறியில் அவர் கூத்தாடி விட்டார். இந்நூல், இங்கே இது நடந்தது, அங்கே அது நடந்தது என்று சொல்லாது. அதை அன்றாட அங்காடிப் பத்திரிகைகள் சொல்லித் தீர்த்து விட்டன. கலகத்துக்கு மூலகாரணம் என்ன? முடிவு எது? இவைகளே இதில் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ஒரு நூலை அதன் ஆசிரியர் என்ன விதத்தில் எழுதுகிறார் என்பதுதான் முதலாவதாக அறியவேண்டிய விஷயம். ‘எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு’ என்கிறார் வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவர்.

உதடசைந்தால் உயிர் போய்விடுமே என்று உலகமே பயந்தபோது, உண்மையைச் சொன்னால் ஒன்றுமே வராது என்று உணர்த்திய ‘தினகரன்’ இதைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறார் என்றறிய எல்லோரும் எவ்வளவோ ஆவலோடிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனெனில் நான் என்னுடைய ‘தினகரன்’ பத்திரிகையில் பல மாதங்கள் முன்பே இது பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். உள்ளுக்குள்ளே கனன்றுகொண்டிருக்கும் நெருப்பு திடீரென்று பற்றிப் பிடிக்கும் என்றும் எச்சரித்திருக்கிறேன். அப்படி யாரும் அதை உச்சரித்ததில்லை. முதுகுளத்தூர் பூகோளத்தின் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறதென்றே தெரியாதவர்களும், முத்துராமலிங்கத் தேவர் பூச்சையும் பேச்சையும் மட்டுமே தெரிந்தவர்களும் இதைப் பற்றி எழுதுவது பல குருடர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு யானையைக் கையால் தடவிப் பார்த்துச் சொல்லுவதையொக்கும். கண் தெரிந்தவன் கண்டு சொல்லுவதுபோலிராதல்லவா?

கலகத்திற்கு வித்திட்ட வகுப்பிலும், நிலத்திலும் உதித்தவன் நான் என்பது வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயந்தான். இருந்தாலும் வலிக்குமே என்று அறுத்து ஆற்றாவிட்டால் புரையோடிவிட்ட புண்ணும், கசக்குமே என்று மருந்து சாப்பிடாவிட்டால் நாட்பட்ட நோயும் தீருவதெப்படி?

வீரம் என்பது மறவர்களின் பிறவிச் செல்வந்தான். அதை யாரும் மறுக்கவில்லை; மறக்கவுமில்லை. ஆனால் அவ்வீரம் அக்கிரமம் புரிவதிலா இருக்கிறது? அக்கிரமத்தைக் கடிவதிலேயே இருக்கிறது. நல்ல வழியிலே நம் வீரத்தைக் காட்டி, மானத்தைக் கட்டிக் காத்தால் நமது பெருமை பூமியெங்கும் கொடி கட்டிப் பறக்காதா என்று ஏங்குகிறேன் நான். இந்த ஏக்கமும் ஆக்கமுமே எனக்கு ஊக்கமளிக்கின்றன.

பேராசிரியர் T.S. சொக்கலிங்கம் அவர்களின் ‘முதுகுளத்தூர் பயங்கரம்’ என்னும் புத்தகத்தில் இரண்டே சொற்கள் என் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. ஒன்று அதன் நெற்றியில் ஒட்டிவரும் ‘பயங்கரம்’. மற்றொன்று அதன் உள்ளத்தில் உறைந்துள்ள ஆதிக்கக் காரர்கள். பயமுறுத்துவதும், பயப்படுவதுமான இரு உணர்ச்சிகள் திடீரெனத் தாக்கிக்கொண்டதினாலேதான் இந்தச் சம்பவங்கள் ஏற்பட்டன என்பது என் அபிப்பிராயம். பயப்படும்படியாகப் பலகாலம் நிகழ்ந்தவைகளே கவலைப்படும்படியான கலகங்களுக்குக் காரணம். பயமுறுத்துவது எவ்வளவு கெட்டதோ அதைவிடக் கெட்டது பயப்படுவது என்பதும் என் அபிப்பிராயந்தான். ஆனால் இரண்டும் அண்ணனும், தம்பியுமே. ஒரு தொழுவிற கூடி வாழும் மக்கள் பாம்போடு பழகும் தீய உணர்ச்சியோடு காலமெல்லாம்

பயந்து செத்த பரம்பரையைச் சாகடிக்கக் காலதேவன் செய்த சதி இது. பந்துகூடத் தண்ணீருக்குள் அழுக்க அழுக்க நம் கையை மீறிக்கொண்டு மேலே வர முயல்கிறது. அடிமைத்தனமும் அப்படியே. உண்மையும் அப்படியே. கழுக்கமாய் மூடி மறைக்க முடியாது.

புலி தன் இரையைப் பிடித்ததும் அதை உடனே கொண்டு தின்றுவிடாது. உயிரோடு வாயில் கவ்விக்கொண்டு போய்த் தன் குகைக்குள் வைத்துவிட்டுச் சுகமாய்ப் படுத்துத் தூங்கும். பயத்தினாற் பாதி செத்துப்போன அந்தப் பிராணியோ புலி குறட்டைவிட்டுத் தூங்குகிறது என்று தெரிந்தும், எழுந்து ஓடாமல் விழுந்து கிடக்கும். அவ்வளவு பய உணர்ச்சி அதற்கு ஏற்படுகிறது. சாகத் துணியுமே தவிர, தப்பிப்பிழைக்கத் துணியாது.

இந்தத் தாலுகாவே ஒரு தனிக் காடு. எந்தக் காலத்திலும் சர்க்கார் இங்குச் சரிவரச் செயல்படவில்லை. தனிக்காட்டு ராஜாக்களே தடிக்கமும், அரிவாளும், தீக்குச்சியும் கொண்டு ஆண்டார்கள். துப்பாக்கியும், லத்தியும் சோளத்தட்டைகள் என்று சொல்லப்பட்டன. போஸும் படையும் வருகிறது என்று கூறப்பட்டது. பாரதத்தில் வரும் பகாசரன் ஏகச்சக்கரபுரத்து மக்களைப் பயமுறுத்தி, வாரம் ஒரு வண்டிச் சோறும், வேண்டிய மாமிசமும் சாராயமும் இரண்டு காளைகளும் ஒரு ஆளும் வாங்கித் தின்று வந்ததுபோல முதுகுளத்தூர் பக்கத்து மறவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து மாடாடுகளும், தானிய தவசங்களும் வாடிக்கையாய் வாங்கி வருகிறார்கள். கலகங்களால் ஏற்படும் கோர்ட்டுச் செலவுகளுக்குக் கூட எல்லாரிடமுமிருந்தும் மேற்சொன்ன தெண்டத் தீர்வைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன.

பிரமாதமாய் லேபில் ஒட்டிக் கொண்டுவரும் மட்டமான மருந்துகளுக்கிருந்த கிராக்கி இப்போதில்லை. நெற்றியில் விபூதியையும் நெஞ்சில் உத்திராட்சத்தையும் அணிந்து, மட்ட மூளையையும், கெட்ட இதயத்தையும் மூடி மறைத்த காலமும் போய்விட்டது. சிலரைச் சிலகாலம் ஏய்க்கலாம், பலரைப் பல காலம் ஏய்க்க முடியாது என்பதும் தெரிந்துவிட்டது.

'அதிகாரம் மனிதனை முட்டாளாக்குகிறது; அதிக அதிகாரம் அவனை அடிமுட்டாளாக்குகிறது' என்கிறார் ஒரு பெரிய ஆசிரியர் (Power corrupts; absolute power corrupts absolutely). அதிலும் அதிகாரம் அதிக வெறிகொண்டுவிட்டால் வெறிநாயை விட மோசமான நிலைமையை மனிதன் அடைகிறான். நூற்றுக்கு தொண்ணூறு கேஸ், அது நிவர்த்தி செய்யமுடியாத நோயாகி விடுகிறது.

அன்பும் கடமையும் அக்காளும் தங்கையுமானாலும் அநேக விஷயங்களில் சக்களத்திகளாகவும் ஆகின்றன. சக்களத்திக்குச் சக்களத்தி வீட்டு நாயைக் கண்டாலும் 'சின்னு' வரும். கடமை என்றால் கம்பைத் தூக்குவது என்றும், அன்பு என்றால் அடிப்பது என்றும் முதுகுளத்தூர் அகராதியில் அர்த்தம் இருக்கிறது. உலகத்தில் உதித்த மகான்களெல்லாம் அன்பே தெய்வம் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள். அன்பைப் போதிக்காத மகானே இல்லை. ஆனால் எத்தனை மகான்கள் எவ்வளவு போதித்தாலும் அன்பு மனிதனுக்கு எட்டாப் பொருளாகவும் உலகிற்குக் கிட்டாப் பொருளாகவுமே இருக்கிறது. வில்லினை எட்டா! வில்லினை எட்டா! அந்தப் புல்லியர் கூட்டத்தை பூழ்தி செய்திடா என்று கீதை வழி காட்டுகிறது. கம்பினை எட்டா! கத்தியை எட்டா! அந்த நல்லவர் கூட்டத்தை நாசஞ் செய்திடா! என்று முதுகுளத்தூர் முனிபுங்கவர் முத்துராமலிங்கத்தேவர் தன் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

மூனேமுக்கால் நாழிகையில் மூன்று தரம் பூமியைச் சுற்றி வர மனிதன் கருவி கண்டுபிடித்துவிட்ட இக் கலியுகத்தில், முதுகுளத் தூரார் பழைய கொக்கெறிந்த கல்லை மடியிலே போட்டுக் கொண்டும், துருப்பிடித்த தொப்புள் அறுத்த கத்தியைக் கரத்திலே பிடித்துக்கொண்டும் இருந்தால் சமூகம் முன்னேறுவதெப்படி? மறவர்கள் வாழாவெட்டிகளா? வாளால் வெட்டிகளாயிருந்தால் வாழா வெட்டிகளே!

முன்னேறும் மக்களைக் கண்டு பின்தங்கிப் போனவர்கள் பொறாமைப்படக்கூடாது; தங்களிலும் தாழ்ந்துபோனவர்களைத் தாக்கக்கூடாது. உலகெலாம் நமது; நாமதன் புதல்வர் என்னும் நல்ல எண்ணம் நமக்குத் தோன்றவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் முன்னேறுவோம்; நமது நாடும் முன்னேறும். நாகரிகம் என்பது முன்னேறும் வாழ்க்கையின் உயிர். அது செத்தால் வாழ்வேயில்லை.

சரித்திரம் பேசுகிறது

'நாட்பட நாட்பட நாற்றமுஞ் சேறும்,
பாசியும் புதைந்து பயன்நீர் இலதாய்,
நோய்க் களமாகி அழிகெனும் நோக்கமோ?
விதியே! விதியே! மறவர் ஜாதியை
என்செய நினைத்தாய் எனக்குரையாயோ?'

- மகாகவி

பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் பாமினி ராஜ்யமும், விஜயநகர ராஜ்யமும் அக்கம் பக்கமாயிருந்தன. பாமினி சுல்தான்கள் வடக்கிலும், விஜயநகர ராஜாக்கள் தெற்கிலுமிருந்து தென்னிந்தியா முழுமையையும் ஆண்டார்கள். கிருஷ்ண தேவராயரோடு விஜயநகரம் வீழ்ந்துவிட்டது. பாமினி பாய்ந்தது தெற்கே. தடுக்கச் சேர சோழ பாண்டியரில்லை. தென்கீழ்க் கோடியில் சேதுபதிகள் மட்டுமிருந்தனர். அவர்கள் அரசு மிகப் பேரரசாகவுமில்லை; மிகச் சிற்றரசாகவுமில்லை. முக்கோண வடிவில் கிழக்கே கீழக்கரை, மேற்கே குலக்கரை, வடக்கே கோடிக்கரைவரை அந்த ராஜ்யம் அகண்டிருந்தது.

சேதுபதிகள், செம்பிநாட்டு மறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். சோழர்களுக்குச் செம்பியர் என்று ஒரு பெயருண்டு. சோழநாடு செம்பி நாடு என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. செம்பி நாட்டார் எப்போது பாண்டிய நாட்டிற் புகுந்தார்கள் என்பதற்குச் சுவடேயில்லை. எந்தச் சுவடியிலும் அந்தத் தகவலுமில்லை. தடமற்றுப்போன சரித்திரம், சோழாந்தக பாண்டியன் காலத்தில் சோழர்களுக்கும் பாண்டியர்களுக்கும் கொள்வினை கொடுப்பிணையுண்டாகி, ஆதி சேதுபதிகள் செம்பியர்களோடு சம்மந்தமாகி விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறது.

ராயர் காலத்தில் பாளையப்பட்டு முறை பரவியது. பாளையம் என்றால் படை என்று பொருள். படை திரட்டியவர்கள் எல்லாருமே பாளையக்காரர்கள். மறவர் பாளையங்களும் நாயக்கர் பாளையங்களும் தென்னிந்தியாவில் இருந்தன.

கிழவ நாடு என்று ஒன்று இருந்தது. அது எங்கிருந்ததென்று திட்டமாய்த் தெரியவில்லை. சோழநாட்டெல்லையில் தெலுங்கு தேசத்தைச் சேர்ந்து இருந்திருக்க வேண்டும் - ஹைதராபாத்துக்குக் கிழக்கே நெல்லிமாரலா, நௌபதாதுசி என்னும் கிராமங்களை யொட்டி, அங்கிருப்பவர்கள் 'தேவ' என்னும் பட்டம் உடையவர்கள்; அய்யனார் தெய்வத்தை வணங்குகிறவர்கள். அவர்களே தென்ஜில்லாக்களில் இப்போதிருக்கிற கொண்டையங்கோட்டை மறவர்களின் முன்னோர்களாயிருந்திருக்க வேண்டும்.

கோட்டை என்பதற்குக் கூட்டம் என்று ஒரு பொருள் உண்டு. கொண்டையன்கோட்டை என்றால் ஐயனை (குல தெய்வமாய்) கொண்ட கூட்டத்தார் என்று அர்த்தம். அந்தக் காலத்தில் ஜாதி களும் குலங்களும் அவரவர் வணங்கிய தெய்வத்தின் பெயராலேயே வழங்கப்பட்டன. கிறிஸ்துவை வணங்கியவர் கிறிஸ்தவர், முகமது நபியைப் பின்பற்றியவர் முகமதியர், சிவனை வணங்கியவர் சைவர், விஷ்ணுவை வணங்கியவர் வைஷ்ணவர் என்பதுபோல்.

பெருக்கெடுத்து வந்த முஸ்லீம் படையெடுப்பைத் தடுத்து நிறுத்த, தக்க பலம் பொருந்திய அரசன் ஒருவனும் அப்போது தென்தேசத்திலில்லை. நவாபு சேனையோ நாட்திரத் திக்குவிஜயம் செய்தது - ஆண் சிறை பெண் சிறை பிடித்தது. பயந்து ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ப் பெயர்ந்தனர். இடம் பெயர்ந்த ஒரு கூட்டம் கிழவ நாட்டிலிருந்து புறப்பட்டது. அதில் மறவர்களமிருந்தார்கள். நாயக்கர்களுமிருந்தார்கள். கையோடு ஐயனாரையுங் கொண்டு வந்தனர்.

ஆறு இருகரையும் பெருகிவந்தது. பொழிந்துவரும் பெருவெள்ளம் வடிவதெப்போ, வழிநடப்பதெப்போ - வால் பிடி தோள்பிடியாய்ப் பகைவர் படை நெருங்கி வரும்போது? ஐயனாரை ஆற்றிலேயெறிந்து விட்டு, பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் அதிலே தள்ளிவிட்டு பகைவரோடு போரிட்டு மடிவதென்று திட்டமிட்டனர். ஐயனார் வழிவிட்டார். அதனால் அவர் வழிவிட்ட ஐயனார் ஆனார். ஆற்றையும், அநேக துயர்களையுங் கடந்து, அவர்கள் ஆப்பனாடு என்று அழைக்கப்படும் முதுகுளத்தூர்ப் பகுதிக்கே வந்தனர்.

கிழவ நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களாகையால் அவர்களுக்குக் கிழவர்கள் என்றொரு பெயருமுண்டு. கிழவர் என்பதைக் கிழவர் என்று திருத்திக்கொண்டார்கள். வழிவிட்ட ஐயனாருக்கு வழிவிட்ட கிழவன் என்றும் மனிதனுக்குக் கிழவன் அல்லது கிழவத்தேவன் என்றும் பெயர் வைக்கப்பட்டது. இது இன்னும் வழக்கத்திலிருக்கிறது.

ஆப்பனாட்டில் அப்போது, கடுகு சந்தையைத் தனிச் சந்தையாய்க் கொண்ட காரண மறவர் பாளையப்பட்டு இருந்தது. இடம்பெயர்ந்து வந்த கொண்டையங்கோட்டை மறவர்களுக்கு இடந்தந்து, காரண மறவர்களும் செம்பிநாட்டு மறவர்களும் ஆதரித்தனர். இருந்தவர்களைவிட வந்தவர்கள் பெருந்திரளாயிருந்தனர். ஆகையால் அவர்கள் உடனேயே தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஆரம்பித்துக் கொண்டனர்.

நீரடிக்க நீர் விலகாது என்பார்கள். என்றாலும் வந்த வெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தை அடித்துக்கொண்டு போவது இயற்கை. ஆறு கடலிற் போய்க் கலந்தாலும், கலங்கலான அதன் நீர், கடல் நீரோடு சில தூரம் வரை சேர்வதில்லை. அதுபோலவே கொண்டையங்கோட்டை மறவர்கள், காரண மறவர்களோடும், செம்பி நாட்டு மறவர்களோடும் இன்னும் ஒன்றுசேரவில்லை, சம்மந்தம் சார்படி உள்பட. அகஸ்த்மாத்தாய் எங்கோ சில சம்மந்தங்கள் ஏற்பட்டிருந்தால் அதைக்கொண்டு இவ் வகுப்புகள் பகுப்பின்றிச் சேர்ந்துவிட்டன என்று சிறப்பாய்ச் சொல்ல முடியாது. சேரக்கூடாதென்றுஞ் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் ஜாதிகள் பிரிந்து கொண்டே போகக்கூடாது. ஜாதிப் பிரிவினையால் வகுப்புவாதமே வளரும்; வெறுப்பும் பகையும் ஏற்படும்; மனிதர் ஒருவரோடொருவர் சண்டை போட்டுக்கொண்டு சாவார்கள்.

ஆப்பநாடு வந்த கொண்டையங் கோட்டையார், கழுதிக்கு மேற்கே சோலையும் வாழியும் சூழ்ந்த வெளியில், தாங்கள் கொண்டு வந்த வழிவிட்ட கிழவனாரைக் கொலுவிருத்திவிட்டுப் பல திசைகளிலும் பிரிந்து குடிபுகுந்தனர். முதலிற் குடியேறிய ஊருக்கு முதல்நாடு என்று பெயரிட்டனர். அது கழுதிக்குத் தெற்கே மூன்று மைல் தொலைவிலிருக்கிறது. இவ்வாறு பல ஊர்களை உண்டாக்கியும் பல ஊர்களிற் குடியேறியும் அவர்கள் இந் நாட்டினராயினர்.

மகாத்மா காந்தியால் ஹரிஜனங்கள் என்றும், பகுத்தறிவு வாதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டவர்களால் ஆதிதிராவிடர்கள் என்றும், பரம்பரை பரம்பரையாய்க் குடும்பர்கள் என்றும் அழைக்கப்படும் பள்ளர்களும் இந் நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளே. ஆதியில் இருந்தவர்களுக்கும் பாதியில் வந்தவர்களுக்கும் ஒரு ஊடல் இருந்தது. அது மனதுக்கும் மனதுக்கும் நடந்த சச்சரவு. ஒருவரை யொருவர் தொடாதிருந்தனர். தொடலாம் என்று உரிமை வந்ததும் கோபம் வருகிறது, தடிக்கம்பையும் அரிவாளையுந் தூக்குகிறார்கள்; தாக்குகிறார்கள்.

ஆமை புகுந்த வீடும், அமீனா புகுந்த வீடும் உருப்படாது என்று ஒரு மொழியுண்டு. அது பழமொழி. இந்து மதத்தில் ஒரு ஆமையல்ல பல ஆமைகள் புகுந்திருக்கின்றன. அதனாலேதான் அது உருப்படவில்லை. தீண்டாமை மிகப்பெரிய தீமை. இந்துமதம் தேய்ந்ததற்குத் தீண்டாமையே காரணம். கிறிஸ்து மதமும் இஸ்லாம் மார்க்கமும் இந்நாட்டில் பரவியதற்கும் இதுவே காரணம்.

ஒரு சமூகம் முன்னேறத் துடித்தது. இன்னொரு சமூகம் அதை அடித்தது. இரு சமூகங்களிடமும் மிதமிஞ்சிய உணர்ச்சி இருந்தது. ஏறும்பு தள்ளத் தள்ளக் கிட்டவே வரும். குழந்தை எதைச் செய்யாதே என்கிறோமோ அதையே சொல்லச் சொல்ல செய்யும். உணர்ச்சியும் அப்படிப்பட்டதே.

நாடார் சமூகம் நம்நாட்டின் நல்ல சமூகங்களில் ஒன்று. இதர சமூகங்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தூரத்தில் தள்ளி வைத்ததோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அது முன்னேறி வருகிறது. பொதுப் பாதைகளில் நடக்கக் கூடாது, பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது, பொதுக் கோயில்களில் கும்பிடக் கூடாது, பொதுப் பள்ளிகளில் படிக்கக் கூடாது என்று ஒரு காலம் அது தடுக்கப்பட்டது. அத்தனை தடைகளையும் அகற்றிக்கொண்டு அது இப்போது முன்னேறியிருக்கிறது. சொந்தமாய்க் கிணறுகள் வெட்டிக்கொண்டும், கோயில்கள் கட்டிக்கொண்டும், பள்ளிகள் அமைத்துக்கொண்டும் அது முன்னேறியது. ஹரிஜனங்கள் அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. அரசாங்கம் வந்து அதைச் செய்துகொடுக்க வேண்டியதிருக்கிறது.

நல்லவர்கள் நாட்டில் இருக்கக் கூடாதென்பதற்காக எத்தனையோ கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன. அகிம்சையைப் பின்பற்றும் மிருகங்கள்தான் உலகத்தில் அதிகமாய் அடித்துக் கொல்லப்படுகின்றன. துஷ்டமிருகங்கள் கிட்டப் போகக்கூடப் பயப்படுகிறோம். என்ன சூரத்தனம்?

தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழவிட்டால்தான் உலகில் அமைதி நிலவும். மனித குலத்தின் சிக்கலான பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கச் சகவாழ்வு ஒன்றே வழி. கொலைவெறியில் அது உருவாகாது. அகிம்சையிலேயே அது வேர்விட்டுத் தழைக்கும் என்பது தேவர்களுக்குத் தெரியவில்லையே!

எப்படியோ காலமெல்லாம் மறவர்கள், தாங்கள்தான் மற்றவர்களைவிடத் தாட்டியர்கள் என்றும், மற்றவர்களெல்லாம் தங்களுக்கு உழைத்துக் கொடுக்கவும் உபயோகப்படவுமே படைக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தன் வயிற்றை நிரப்புவதற்காக, தன் மனைவி மஞ்சள் குளிப்பதற்காக பிறரைத் துயரில் வீழ்த்துவது எவ்வளவு கெட்டது? ஆயுளெல்லாம் பலர் தேடி வைத்த பொருளை ஒரே இரவில் கூசாமல் கொள்ளையடிப்பது நல்லதா? நாகரிகம் வளர்ச்சியடையாத காட்டுமிராண்டிக் காலத்தில் மனிதன் வேடனாகவே இருந்தான் என்பதும், கொலை, களவுகள் செய்தான் என்பதும் வாஸ்தவம். ஆனால் அவன் கூட நம்மைப்போல் கொழுக்க வைத்துக் கொல்லவில்லையே! நம்மை ஒருவரும் ஒன்றுஞ் சொல்லப்படாது, நாம் எல்லாரையும் எப்படியும் வையலாம் என்னமுஞ் செய்யலாம் என்னுங் குணம், எவ்வளவு தடித்தனமானது? குடித்தனத்துக்கு உதவுமா? கத்தியைத் தீட்டுங் காலம் போய்விட்டது, புத்தியைத் தீட்டுங் காலம் இது.

எண்ணற்ற துயர் நிறைந்த நிலவுலகில், ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டின் சுதந்திரத்திலே தலையிட்டு, ஒரு சமூகம் இன்னொரு சமூகத்தின் விவகாரத்திலே குறுக்கிட்டுக் குழப்பத்தை உண்டாக்குவ தினாலேதான் அடிக்கடி அமைதியின்மை ஏற்படுகிறது. இடையிடையே எப்போதாவது ஒருவர் வந்து அமைதி என்று ஒன்று உண்டு, அதனை அடையும் வழியும் ஒன்று உண்டு என்று போதித்தாலொழிய நமக்குப் புத்தி வருவதேயில்லை. அடை மழையில் ஒளிவீசிச் செல்லும் மின்னலைப்போல் அவர்கள் தோன்றி மறைகிறார்கள். பூசையறையின் நந்தா விளக்கைப்போல் மங்கலா யிருந்தாலும் எரிச்சலே இல்லாத அமைதியை எவ்வளவு ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறோம். காலம் எவ்வளவு கற்பித்தாலும் மனிதன் உதிரத்தில் பழங்காலத்து மிச்ச மீசாடி இருக்கிறதென்பது உண்மையே.

ஒரு சமூகம் அடுத்தவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் அது பாட்டுக்கு முன்னேறினால், விடாப்பிடியாய் வேண்டுமென்றே அதைத் தாக்கவேண்டிய அவசியம் இன்னொரு சமூகத்திற்கு ஏன் வந்தது? 1860-ம் ஆண்டில் அருப்புக்கோட்டை, பாளையம்பட்டி ஆகிய இடங்களிலும், 1899-ல் சிவகாசியிலும், 1918-ல் கமுதியிலும், மறவர்கள் நாடார் கடைகளைக் கொள்ளையடித்து, வீடுகளில் தீ வைத்தார்கள். அடியோடே அச்சமூகத்தை அழித்துவிடுவது என்று திட்டமிட்டுத் தொடர்ச்சியாய்ப் பலகால் முயற்சி செய்தும் அது அழிந்துவிடவில்லை; அருகிவிடவுமில்லை. அநேக ஆண்டுகள் மழையேயில்லாமற் போனாலும் பூமியில் எந்தப் புல் பூண்டாவது அற்றுப்போகிறதா? ஆயிரங்காலத்துப் பயிரான மனிதப் பூடு அவ்வளவு அற்பவித்தல்ல அற்றுப்போக. விசித்திரவீரியனுடைய புத்திரிகளும், அக்காரும் தங்கையுமான அம்பிகை அம்பாலிகை ஆகியவர்களின் புத்திர பௌத்திரர்களுக்குள்ளே மித்துரு பேதத்தை

யுண்டாக்கிப் பூபாரத்தைக் குறைக்க, மகாபாரதமே யுண்டானாலும், முடிவில் பரிசுஷித்து ஒருத்தனே மிஞ்சினான் என்று பாரதக்கதை சொன்னாலும், ஆயிரம் ஆயிரம் மைல் அகல நீளமுள்ள அகண்ட நிலப்பரப்பை ஒரே குண்டினால் அழிக்கத்தக்க அணுசக்தியைக் கண்டுபிடித்து அதை யுத்தத்தில் உபயோகித்தாலும், மனிதக் கொடி அற்றுப்போகாத, வெட்ட வெட்டச் சிம்பு சிம்பாய்த் தளிர்க்கும் வேதாள விருக்ஷமாகவேயிருக்கிறது. ஒரு கோளத்திலிருந்து ஒரு கோளத்திற்குப் பேர்க விஞ்ஞானம் வழி கண்டுவிட்டது. செவ்வாய் கிரகத்தில் நிலம் வாங்குவதற்குச் சிலர் அச்சாரங்கூடக் கொடுத்திருக் கிறார்கள் என்றாலும் பூகோளத்தை யாரும் காலிசெய்யப் போவதில்லை என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

ஆப்பநாட்டை ஆளப்பிறந்தவர்கள் நாங்களே என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்கள் சொன்னால், அதைக் கேட்டு எல்லாரும் கைதட்டினால், அது இக்கலியுகத்தில் ஒரு விந்தையா? அல்லது நிந்தையா? அது என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஜாதிகள் தேசங்களை ஆண்டதாகச் சரித்திர மாணவனாயிருந்தும் எனக்கு ஞாபகமில்லை. இந்தியாவிலுள்ள ஆயிரத்தொரு ஜாதி களும், அது அது பாட்டுக்குத் தேசத்தைப் பிய்த்துக்கொண்டால், இந்தியாவின் கதி என்னாவது? கோவணத்துக்குக்கூட உதவாத கந்தையாகிவிடாதா? பாகிஸ்தான் பிரிந்ததே போதும் போதும் என்றாகிவிடவில்லையா? பத்து வருஷங்களாயினும் பிரிந்து, இன்னும் ஒரு உருப்படியான அரசாங்கத்தை அதனால் அமைக்க முடிகிறதா? அல்லது ஒழுங்காய் ஒரு தேர்தலாவது நடத்த முடிகிறதா? இந்தியாவுக்கு ஒரு தீராத தலைவலியாயிருப்பதைத் தவிரத் தனக்காக ஒரு நல்ல காரியத்தைக்கூடத் தன்னால் செய்ய முடியாத நிலைமையிலிருக்கிறது. தேவர்ஸ்தான் தோன்றினால்? ஒரே சர்வநாசந்தான். வேல்கம்பும், அரிவாளும், தீக்குச்சியுமே ஆளும் - அவைகள்தானே இப்போதும் ஆளுகின்றன? ஆளப்பிறந்தவன் என்று எவன் ஒருவன் மமதையோடு சொல்லுகிறானோ அவன் அதே மமதையினால் மாளப்பிறந்தவனையொழிய வாழப் பிறந்தவனல்ல. இவ்வளவு காலம் இவர்கள் ஆண்டது போதாதா? மற்றவர்கள் மாண்டது போதாதா? இதுவா கொற்றம்? குற்றம் இல்லையா?

'ஓம்' என்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1924-ல் அதை அவர்கள் மீது பிரயோகித்தது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்ததும் வராததுமாய் ரத்துச் செய்யும்வரை அது அமுலிலிருந்தது.

குற்றப்பரம்பரைச் சட்டமே நீதமானதா, அநீதமானதா என்று நான் அபிப்பிராயம் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் பிள்ளை பிள்ளை

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

